

Marți, 16 aprilie 2013

P7_TA(2013)0120

Comerțul și investițiile, motoare ale creșterii pentru țările în curs de dezvoltare**Rezoluția Parlamentului European din 16 aprilie 2013 referitoare la comerț și investiții, motoare ale creșterii pentru țările în curs de dezvoltare (2012/2225(INI))**

(2016/C 045/03)

Parlamentul European,

- având în vedere articolele 207 și 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și articolul 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere comunicarea Comisiei intitulată „Comerț, creștere și dezvoltare: Adaptarea politicii comerciale și de investiții pentru țările care au cel mai mult nevoie de sprijin” (COM(2012)0022),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Comerț, creștere și afaceri internaționale: Politica comercială – componentă cheie a strategiei UE 2020” (COM(2010)0612),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Îmbunătățirea sprijinului pe care UE îl acordă țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește mobilizarea finanțării pentru dezvoltare” (COM(2012)0366),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Un răspuns nou în contextul schimbărilor din țările vecine” (COM(2011)0303),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Creșterea impactului politicii UE în domeniul dezvoltării: o agendă a schimbării”(COM(2011)0637),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Europa în lume: o nouă abordare privind finanțarea acțiunii externe a UE” (COM(2011)0865),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către o politică europeană globală în domeniul investițiilor internaționale” (COM(2010)0343),
- având în vedere Comunicarea intitulată „O nouă strategie a UE (2011-2014) pentru responsabilitatea socială a întreprinderilor” (COM(2011)0681),
- având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Către o strategie UE privind ajutorul pentru comerț – contribuția Comisiei” (COM(2007)0163),
- având în vedere Comunicarea intitulată „Comerț și dezvoltare – Sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare pentru a le permite să profite de avantajele comerțului” (COM(2002)0513),
- având în vedere Raportul de monitorizare 2012 privind responsabilitatea UE în materie de finanțare a dezvoltării, în special secțiunea privind ajutorul pentru comerț (SWD(2012)0199),
- având în vedere Acordul de parteneriat dintre membrii grupului de state din Africa, Caraibe și Pacific (ACP) și Uniunea Europeană, semnat la Cotonou la 23 iunie 2000, și versiunile sale revizuite din 2005 și 2010,
- având în vedere Rezoluțiile sale din 25 noiembrie 2010 referitoare la „Drepturile omului și standardele sociale și de mediu în acordurile comerciale internaționale”⁽¹⁾, „Politica comercială internațională în contextul imperativelor legate de schimbările climatice”⁽²⁾ și „Responsabilitatea socială a întreprinderilor în acordurile comerciale internaționale”⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 31.

⁽²⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 94.

⁽³⁾ JO C 99 E, 3.4.2012, p. 101.

Marti, 16 aprilie 2013

- având în vedere Rezoluția sa din 23 mai 2007 privind ajutorul pentru comerț acordat de UE ⁽¹⁾,
- având în vedere rezoluțiile sale din 25 martie 2009 referitoare la acordurile de parteneriat economic cu regiunile și statele ACP ⁽²⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 27 septembrie 2011 referitoare la o nouă politică comercială pentru Europa în conformitate cu Strategia Europa 2020 ⁽³⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 978/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind măsurile de garantare a securității aprovizionării cu gaze naturale ⁽⁴⁾,
- având în vedere Poziția sa din 13 septembrie 2012 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de modificare a anexei I la Regulamentul (CE) nr. 1528/2007 al Consiliului în ceea ce privește excluderea unui număr de țări din lista regiunilor sau statelor care au încheiat negocierile ⁽⁵⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 aprilie 2011 referitoare la viitoarea politică europeană în domeniul investițiilor internaționale ⁽⁶⁾,
- având în vedere Poziția sa din 11 decembrie 2012 referitoare la poziția în primă lectură a Consiliului în vederea adoptării regulamentului Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor dispoziții tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe ⁽⁷⁾,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 februarie 2012 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind încheierea Convenției regionale cu privire la regulile de origine preferențiale paneuromediteraneene ⁽⁸⁾,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1063/2010 al Comisiei din 18 noiembrie 2010 de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului de instituire a Codului Vamal Comunitar ⁽⁹⁾,
- având în vedere concluziile Consiliului din 16 martie 2012 privind abordarea UE în ceea ce privește comerțul, creșterea și dezvoltarea în următorul deceniu și din 15 octombrie 2012 privind finanțarea pentru dezvoltare,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 martie 2010 referitoare la efectele crizei financiare și economice mondiale asupra țărilor în curs de dezvoltare și asupra cooperării pentru dezvoltare ⁽¹⁰⁾,
- având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European din 18 septembrie 2012 ⁽¹¹⁾,
- având în vedere programul de lucru al OMC privind ajutorul pentru comerț pentru 2012-2013,
- având în vedere Declarația comună a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre reuniți în cadrul Consiliului, a Parlamentului European și a Comisiei privind politica de dezvoltare a Uniunii Europene, intitulată „Consensul european” ⁽¹²⁾,
- având în vedere Strategia UE privind ajutorul pentru comerț: Intensificarea sprijinului acordat de UE țărilor aflate în curs de dezvoltare în privința necesităților comerciale, adoptată la 15 mai 2007,
- având în vedere Programul de acțiune de la Almaty pentru țările în curs de dezvoltare fără ieșire la mare din 28–29 august 2003,
- având în vedere Declarația de la Paris privind eficacitatea ajutorului din 2 martie 2005 și Parteneriatul de la Busan pentru o cooperare eficace în favoarea dezvoltării, instituit la 1 decembrie 2011,

⁽¹⁾ JO C 102 E, 24.4.2008, p. 291.

⁽²⁾ JO C 117 E, 6.5.2010, p. 101, p. 106, p. 112, p. 118, p. 124, p. 129, p. 135, p. 141.

⁽³⁾ JO C 56 E, 26.2.2013, p. 87.

⁽⁴⁾ JO L 303, 31.10.2012, p. 1.

⁽⁵⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0342.

⁽⁶⁾ JO C 296 E, 2.10.2012, p. 34.

⁽⁷⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0471.

⁽⁸⁾ Texte adoptate, P7_TA(2012)0060.

⁽⁹⁾ JO L 307, 23.11.2010, p. 1.

⁽¹⁰⁾ JO C 4 E, 7.1.2011, p. 34.

⁽¹¹⁾ JO C 43, 15.2.2012, p. 73.

⁽¹²⁾ JO C 46, 24.2.2006, p. 1.

Marți, 16 aprilie 2013

- având în vedere Programul de acțiune de la Istanbul pentru țările cel mai puțin dezvoltate pentru deceniul 2011-2020 ⁽¹⁾,
  - având în vedere Consensul de la Seoul privind dezvoltarea și creșterea în comun, adoptat cu ocazia summitului G-20 de la Seoul la 11-12 noiembrie 2010,
  - având în vedere Raportul privind investițiile în lume 2012 al UNCTAD, principiile directoare ale ONU din 2011 privind afacerile și drepturile omului, principiile directoare ale ONU privind evaluarea impactului acordurilor comerciale și de investiții asupra drepturilor omului, principiile privind investițiile responsabile în agricultură ale UNCTAD/FAO/Băncii Mondiale/FIDA, revizuirea din 2011 a orientărilor OCDE pentru întreprinderile multinaționale, mandatul de la Doha adoptat în cadrul celei de-a XIII-a Conferințe ministeriale a UNCTAD din 2012 și Conferința Rio+20 din 2012,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru comerț internațional și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0053/2013),
- A. întrucât politica comercială și de investiții a Uniunii trebuie să fie ghidată de principiile generale ale acțiunii sale externe, astfel cum este prevăzut la articolele 3 și 21 din TUE, și întrucât aceasta trebuie să contribuie la „dezvoltarea durabilă a planetei [...], comerțul liber și echitabil, eliminarea sărăciei și protecția drepturilor omului”;
- B. întrucât articolele 207 și 208 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene sunt interconectate; întrucât articolul 207 prevede că politica comercială a UE trebuie să se bazeze pe principiile și obiectivele acțiunii externe a Uniunii; întrucât articolul 208 prevede că politicile Uniunii care ar putea afecta țările în curs de dezvoltare iau în considerare obiectivele de cooperare pentru dezvoltare;
- C. întrucât comerțul și investițiile dintre UE, țările în curs de dezvoltare și țările cel mai puțin dezvoltate sunt mijloace pentru atingerea acestor obiective prin stimularea creșterii durabile și favorabile incluziunii a tuturor părților, permițând transferurile de tehnologie și de competențe și participând la crearea de locuri de muncă, făcând posibilă creșterea competitivității și a productivității, precum și obținerea unei mai mari coeziuni sociale și combaterea inegalității;
- D. întrucât comerțul și investițiile nu pot fi, în sine, singurele elemente cu efect determinant asupra creșterii și a dezvoltării durabile, deoarece deficiențele structurale (nivelurile insuficiente ale capitalului uman, ale guvernantei și ale infrastructurilor, un sector privat slăbit, dependența deosebit de ridicată de exportul de materii prime, gradul scăzut de diversificare a exporturilor, costurile comerciale ridicate etc.) de care suferă țările în curs de dezvoltare, inclusiv țările cel mai puțin dezvoltate, limitează accesul lor deplin la comerțul mondial;
- E. întrucât politica comercială și de investiții a Uniunii Europene, care urmărește sprijinirea creșterii economice a țărilor beneficiare, trebuie să fie coordonată cu obiectivele de dezvoltare stabilite de autoritățile responsabile, să se conformeze principiului coerenței politicilor în favoarea dezvoltării, să fie însoțită de o asistență tehnică și financiară și, dacă este cazul, de măsuri vizând dezvoltarea unor parteneriate public-private Nord-Sud, Sud-Sud și transfrontaliere;
- F. întrucât în 2010 comerțul Sud-Sud a reprezentat 23 % din comerțul mondial; întrucât, conform raportului OMC privind comerțul mondial din 2011, acordurile preferențiale Sud-Sud reprezintă două treimi din ansamblul acestor acorduri, comparativ cu doar o pătrime pentru acordurile Nord-Sud; întrucât, conform Raportului privind investițiile în lume 2012, economiile emergente cumulează aproape jumătate din investițiile străine directe la nivel mondial;
- G. întrucât multe țări continuă să nu beneficieze pe deplin de pe urma schimburilor comerciale, iar proporția țărilor cel mai puțin dezvoltate în PIB-ul mondial este în scădere; întrucât, în pofida unei rate de creștere economică ridicată, cele 49 de țări cel mai puțin dezvoltate reprezintă în continuare doar 1,12 % din comerțul mondial; întrucât schimburile comerciale nu au adus beneficii în aceeași măsură tuturor țărilor în curs de dezvoltare, iar în unele cazuri au agravat inegalitățile sociale;
- H. întrucât marile țări emergente, care fac parte în continuare din categoria țărilor în curs de dezvoltare, sunt în același timp finanțatori și beneficiari de ajutor pentru comerț; întrucât Uniunea și celelalte țări dezvoltate ar trebui să țină seama mai mult de statutul complex al acestor noi actori, de importanța și de specificul lor, pentru a adapta în consecință oferta lor de ajutor pentru comerț;

⁽¹⁾ A/CONF.219/3 din 11.5.2011.

Marti, 16 aprilie 2013

- I. întrucât măsurile comerciale și de investiții în favoarea dezvoltării durabile pot avea origini și forme foarte diverse; întrucât mai multe programe și acțiuni pot fi desfășurate pe teritoriul aceleiași țări, dar o lipsă de coordonare poate duce la scăderea eficacității și pertinentei acestora și, în cele din urmă, la scăderea încrederii cetățenilor în măsurile respective;
- J. întrucât Uniunea și statele sale membre sunt primii finanțatori ai ajutorului pentru comerț, angajând 10,7 miliarde de EUR în 2010 (sau aproape o treime din suma totală a AOD); întrucât criza economică și financiară a ridicat problema diminuării fondurilor destinate ajutorului public pentru dezvoltare, în special ajutorului pentru comerț, precum și a eficacității cu care sunt utilizate;
- K. întrucât UE s-a angajat să își majoreze bugetul total destinat ajutorului până la 0,7 % din VNB până în 2015,
1. susține obiectivul Comisiei de a îmbunătăți sinergiile între politicile comerciale și cele de dezvoltare; recomandă Comisiei să țină seama de necesitățile și capacitățile țărilor beneficiare, încurajând utilizarea unor instrumente precum integrarea regională, care pot asigura faptul că aceste sinergii sunt valorificate în mai mare măsură, și să acorde prioritate măsurilor care vizează:
- promovarea dezvoltării durabile și favorabile incluziunii;
  - crearea de locuri de muncă și consolidarea competențelor, precum și dezvoltarea capitalului uman, reducând totodată inegalitățile sociale;
  - îmbunătățirea capacității de a rezista la șocurile economice;
  - sprijinirea dezvoltării sectorului privat, în special a micilor operatori, inclusiv a microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii, pentru a încuraja participarea acestora la comerț și investiții la nivel local, regional, transfrontalier, bilateral și multilateral;
  - îmbunătățirea guvernancei fiscale și lupta împotriva corupției, evaziunii și fraudei fiscale, a spălării de bani și a paradisurilor fiscale, inclusiv prin stabilirea de schimburi de informații și de mecanisme de supraveghere în materie de plăți pentru întreprinderi;
  - îmbunătățirea climatului comercial și de investiții, inclusiv punerea în aplicare a măsurilor de facilitare a comerțului;
  - diversificarea fluxurilor comerciale și de investiții; precum și
  - furnizarea asistenței tehnice necesare pentru a asigura derularea corectă a acestor măsuri;
2. invită Uniunea Europeană să respecte principiul coerenței politicilor în favoarea dezvoltării în conceperea și punerea în aplicare a politicilor sale în domeniul comerțului, agriculturii, mediului și energiei și să evalueze impactul acestor politici asupra dezvoltării țărilor în curs de dezvoltare și a țărilor cel mai puțin dezvoltate;
3. subliniază importanța unor niveluri decente de salarizare și a unor standarde decente de siguranță la locul de muncă pentru un sistem comercial global sustenabil și pentru noi lanțuri de producție la nivel mondial; reamintește Comisiei, în acest sens, Comunicarea sa privind promovarea muncii decente pentru toți;
4. îndeamnă UE, alți donatori de ajutoare, autoritățile din țările partenere și actorii privați locali și internaționali din țările în curs de dezvoltare să examineze domeniile posibile de cooperare pentru dezvoltarea durabilă, pentru a crește la maximum contribuția activităților de afaceri la îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare;
5. subliniază faptul că UE, în scopul creșterii bunăstării și a standardelor de trai în rândul populației celei mai sărace, trebuie să orienteze în mod specific o parte a asistenței sale legate de comerț în favoarea unei dezvoltări sustenabile și responsabile, către consolidarea capacității locale și regionale de comerț în cadrul acestor țări și între ele; salută obiectivele instrumentului de finanțare a cooperării pentru dezvoltare, care evidențiază prioritățile legate de locuri de muncă și creștere economică în țările în curs de dezvoltare;
6. consideră că asimilarea de către țările beneficiare a programelor care vizează dezvoltarea comerțului și a investițiilor este unul dintre factorii decisivi ai reușitei acestor programe; consideră că autoritățile naționale, regionale și locale, precum și societatea civilă, trebuie să fie implicate sistematic, conform principiului statului de drept, în elaborarea și monitorizarea programelor naționale;

Marți, 16 aprilie 2013

7. încurajează țările în curs de dezvoltare să includă obiectivul dezvoltării economice durabile în strategiile și inițiativele lor relevante, sub forma unui obiectiv transectorial de politică națională; solicită Comisiei să depună eforturi, prin mijloace precum creșterea nivelului asistenței, pentru a consolida capacitatea guvernelor de a integra chestiunile legate de dezvoltarea economică durabilă și favorabilă incluziunii în strategiile și programele comerciale naționale;
8. ia act de faptul că îmbunătățirea formării privind aspectele legate de dezvoltare ar permite o identificare mai clară a nevoilor concrete de dezvoltare și a eventualelor modalități de a le satisface cu scopul de a ghida și a facilita sarcinile negociatorilor și ale altor oficiali din domeniul comerțului;
9. consideră că investițiile care vizează crearea, dezvoltarea, consolidarea și menținerea unor infrastructuri esențiale de transport durabil, de energie durabilă și de telecomunicații, în special a infrastructurilor transfrontaliere și a nodurilor intermodale, sunt de importanță crucială;
10. subliniază necesitatea de a stabili o transparență deplină în ceea ce privește plățile efectuate de întreprinderile europene în favoarea guvernelor; solicită Comisiei să sprijine strategiile de industrializare sustenabilă în țările în curs de dezvoltare care vizează mai degrabă comercializarea produselor cu valoare adăugată decât doar a materiilor prime;
11. consideră că, atunci când sunt folosite ca vectori de creștere și de dezvoltare economică durabilă, comerțul și investițiile ar trebui să urmărească în special următoarele obiective, dezvoltând totodată producția și infrastructurile care le sunt necesare:

Agricultura:

- sprijinirea agricultorilor care desfășoară activități independente și a micilor cooperative și sprijinirea dezvoltării unor practici agricole, piscicole și de reproducere sustenabile, care să le permită să creeze, să consolideze și să diversifice lanțurile de aprovizionare;
- îmbunătățirea accesului lor la finanțare și la microfinanțare;
- sprijinirea țărilor în curs de dezvoltare în obținerea accesului la informații și în procesul de aliniere la normele sanitare și fitosanitare internaționale, pentru a garanta o concurență echitabilă și un acces mai larg la piețe, inclusiv un acces mai bun al țărilor în curs de dezvoltare la piețele țărilor industrializate, asigurând în același timp mai multă protecție populațiilor lor;
- eliminarea progresivă a restricțiilor la export, precum și măsuri de combatere a speculațiilor și a volatilității prețurilor agricole;
- sprijinirea creării și a comercializării de bunuri și servicii durabile din punct de vedere ecologic și social, inclusiv în domeniul ecoturismului, care să garanteze valoarea adăugată a producătorilor și respectarea criteriilor de sustenabilitate;
- gestionarea sustenabilă și transparentă a resurselor naturale;
- programe privind accesul echitabil al agricultorilor la terenuri;
- crearea accesului la consolidarea capacităților, îndeosebi cu privire la diversificarea produselor; creșterea valorii adăugate a produselor și acordarea de asistență în vederea respectării standardelor și a cerințelor tehnice, în contextul pieței locale, regionale și internaționale;
- introducerea unui sistem de stimulente pozitive în secțiunile privind dezvoltarea durabilă ale acordurilor comerciale, în scopul de a încuraja importul în UE de produse agricole care respectă standardele prescrise în materie de mediu, politică socială și drepturile omului, în special prin garantarea unor venituri echitabile pentru producători și a unor salarii care să asigure un trai decent pentru lucrătorii agricoli, conform apelului lansat de Raportorul special al Organizației Națiunilor Unite privind dreptul la hrană;
- sprijinirea necesității ca țările în curs de dezvoltare și țările cel mai puțin dezvoltate să elimine din regimul de liberalizare reciprocă anumite produse agricole sensibile;

Industria:

- crearea, consolidarea și diversificarea capacităților de producție și dezvoltarea producției industriale durabile care să genereze, prin intermediul principiului lanțurilor de aprovizionare echitabile și incluzive, beneficii pentru actorii locali implicați;

Marti, 16 aprilie 2013

- ameliorarea climatului de afaceri și de investiții pentru a facilita participarea sectorului privat, inclusiv a micilor întreprinderi locale și, după caz, dezvoltarea de parteneriate public-private;
- eliminarea progresivă a restricțiilor comerciale, ținând seama de necesitatea ca țările în curs de dezvoltare să își diversifice economia și de necesitatea de a proteja industriile incipiente pentru a construi o industrie internă durabilă;
- protecția drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv a indicațiilor geografice, ținând seama de nivelul de dezvoltare a țărilor în cauză și în vederea favorizării transferului de tehnologie (inclusiv de tehnologii ecologice), în conformitate cu Declarația de la Doha privind Acordul TRIPS și sănătatea publică;
- promovarea unor condiții decente de muncă, a transparenței și a sustenabilității; promovarea formelor de încadrare în muncă sustenabile și echitabile; consolidarea standardelor în domeniul securității la locul de muncă și a sistemelor de protecție socială, acordând atenție în special recomandărilor OIM privind nivelurile minime de protecție socială pe plan național;

Serviciile:

- consolidarea statului de drept și a bunei guvernante cu scopul de a îmbunătăți securitatea juridică, transparența și legalitatea investițiilor private, în special a investițiilor străine directe;
- analiza atentă a dispozițiilor existente și negocierea unor directive privind serviciile financiare în cadrul și în favoarea acordurilor comerciale, având în vedere că acestea nu ar trebui să creeze obstacole în calea reglementării financiare adecvate în cadrul UE și al partenerilor săi comerciali;
- îmbunătățirea condițiilor privind achizițiile publice;
- consolidarea eficienței serviciilor publice;
- promovarea serviciilor care facilitează comerțul și investițiile, în special a serviciilor ecologice, inclusiv turismul, logistica și investițiile ecologice;

Administrația:

- sprijinirea guvernelor naționale în vederea definirii politicilor și strategiilor lor comerciale naționale, cu un nivel adecvat de transparență și de participare;
- elaborarea unor instrumente și resurse comune pentru a furniza țărilor cel mai puțin dezvoltate în cauză informații practice și metode;
- sprijinirea reformelor administrațiilor vamale și administrațiilor fiscale, precum și a unor acțiuni care au drept scop limitarea cotei-părți a sectorului informal din economie, precum și reîntegrarea sectorului informal în economia reglementată;
- îmbunătățirea eficacității, a guvernantei și a organizării regimurilor de tranzit, precum și a circulației bunurilor, persoanelor și serviciilor;
- înființarea unor instituții care să faciliteze comerțul și investițiile, precum și instituirea unor fonduri de garantare și de capital de risc, inclusiv capital inițial și investitori providențiali („business angels”);

12. susține propunerea Comisiei de a nuanța ajutorul pentru comerț pe care îl acordă și de a-și concentra eforturile asupra țărilor care au cea mai mare nevoie, în special asupra țărilor cel mai puțin dezvoltate; recomandă totuși ca, pe lângă indicatorii clasici (produs național brut, capital uman și vulnerabilitate în fața șocurilor economice), Comisia să țină seama și de nivelul general de dezvoltare al țărilor și de nevoile, capacitățile și inegalitățile interne ale acestora în materie de dezvoltare; îndeamnă Comisia să țină seama de principiile cadrului integrat consolidat pentru țările cel mai puțin dezvoltate;

13. subliniază faptul că antreprenoriatul social și inovarea socială în țările în curs de dezvoltare sunt motoare ale creșterii pentru dezvoltare și fac posibilă reducerea inegalităților și favorizarea creșterii în măsura în care beneficiile sunt reinvestite în economie;

14. consideră că, deși transferurile de fonduri și microfinanțarea rămân instrumente relevante, ele nu pot răspunde, în sine, tuturor nevoilor de finanțare; solicită ansamblului finanțatorilor să caute și să promoveze forme inovatoare de finanțare și de parteneriat; susține instituirea unor parteneriate Sud-Sud și triunghiulare; recomandă utilizarea pe scară mai largă a metodei schemelor interregionale de finanțare, precum cele puse în aplicare în cadrul Fondului fiduciar UE-Africa pentru infrastructură;

Marți, 16 aprilie 2013

15. sprijină pachetul de măsuri necesare promovării schimburilor comerciale pentru micii operatori din țările în curs de dezvoltare, anunțat de Comisie în comunicarea sa; invită Comisia să avanseze pe calea dezvoltării acestui pachet și invită toți donatorii să aloce fonduri suficiente pentru implementarea pachetului și, în special, să încurajeze participarea întreprinderilor mici în cadrul unor scheme comerciale care asigură valoare adăugată pentru producători, inclusiv al celor care răspund obiectivelor în materie de durabilitate (de exemplu, comerțul echitabil); solicită actualizări periodice cu privire la implementarea sa;
16. salută adoptarea Comunicării intitulată „Îmbunătățirea sprijinului pe care UE îl acordă țărilor în curs de dezvoltare în ceea ce privește mobilizarea finanțării pentru dezvoltare”; solicită Comisiei să-și pună rapid în aplicare propunerile în vederea mobilizării unei finanțări suplimentare durabile, previzibile și efective; salută principiile directe stabilite în setul de instrumente ale cadrului politic pentru investiții al OCDE; salută rezultatele Parteneriatului mondial de la Busan pentru o cooperare eficace în favoarea dezvoltării și ale Principiilor de la Istanbul privind eficacitatea dezvoltării OSC-urilor;
17. este îngrijorat de multiplicarea practicilor de ajutor condiționat; îndeamnă țările dezvoltate și principalele țări emergente să se abțină să recurgă la această practică și să depună toate eforturile, în schimb, pentru a valorifica resursele regionale și locale, inclusiv capitalul uman, în cadrul proiectelor lor de dezvoltare economică bazate pe comerț și investiții;
18. recunoaște efortul depus de instituțiile internaționale (OMC, UNCTAD, UNIDO, OCDE, G20, Banca Mondială și băncile multilaterale de dezvoltare) în domeniul ajutorului pentru comerț; susține, în contextul programelor de ajutor pentru comerț, includerea unor măsuri pentru a sprijini țările în curs de dezvoltare să compenseze pierderile rezultate în urma liberalizării comerțului; consideră că ar trebui instituit un sistem pentru a facilita cooperarea internațională, națională și locală dintre donatori, sub coordonarea UNCTAD și a OMC; reamintește angajamentul UE de a promova și a facilita reprezentarea și participarea țărilor în curs de dezvoltare în cadrul acestor instituții internaționale;
19. regretă lipsa coordonării politicilor în materie de investiții, inclusiv la nivel internațional; salută acordul dintre Parlamentul European și Consiliu referitor la dispozițiile tranzitorii pentru acordurile bilaterale de investiții încheiate între state membre și țări terțe; încurajează Comisia să dezvolte o politică europeană a investițiilor internaționale care să asigure protecția adecvată a investițiilor, să sporească certitudinea juridică, să reflecte capacitățile statelor de a produce norme și standarde comune, ținând seama totodată de anumite nevoi sociale, economice și de mediu cum ar fi, printre altele, cele prevăzute în Cadrul de politici de investiții pentru dezvoltare durabilă al UNCTAD; reamintește faptul că țările în curs de dezvoltare suferă în mod disproporționat din cauza costurilor ridicate aferente soluționării litigiilor dintre investitori și stat;
20. consideră că este esențială reformarea acordurilor internaționale de investiții cu scopul de a consolida dimensiunea lor de dezvoltare, echilibrând drepturile și obligațiile statelor și investitorilor, asigurând un spațiu politic suficient pentru politicile de dezvoltare durabilă și formulând dispoziții privind promovarea investițiilor mai concrete și mai bine adaptate la obiectivele de dezvoltare durabilă;
21. îndeamnă Comisia să prezinte date defalcate privind investițiile străine directe (ISD) acordate de UE țărilor în curs de dezvoltare și țărilor cel mai puțin dezvoltate, luând în calcul următoarele categorii de investiții: fuziuni și achiziții, reorganizarea activelor la nivel de întreprindere, investiții speculative și investiții ecologice;
22. consideră că această cooperare ar trebui să se axeze totodată pe consolidarea capacităților instituțiilor, astfel încât țările în curs de dezvoltare să poată institui condițiile necesare investițiilor, cum ar fi crearea de capacități pentru colectarea de impozite și pentru combaterea evaziunii fiscale și introducerea standardelor optime în materie de contabilitate;
23. salută decizia OMC de a facilita aderarea țărilor cel mai puțin dezvoltate; solicită țărilor dezvoltate și principalelor țări emergente membre ale OMC să utilizeze derogarea referitoare la servicii în cazul țărilor cel mai puțin dezvoltate și să acorde un tratament preferențial serviciilor și furnizorilor de servicii din țările cel mai puțin dezvoltate, acordând în același timp o atenție deosebită modului 4, care constituie o prioritate pentru țările cel mai puțin dezvoltate;
24. dorește ca Uniunea și statele sale membre să-și folosească influența, în special în cazul marilor țări emergente, pentru a se încheia rapid acordul privind facilitarea comerțului negociat în cadrul ciclului de la Doha;
25. salută angajamentul țărilor BRICS în favoarea creșterii și dezvoltării economice a țărilor în curs de dezvoltare; solicită acestora să își subordoneze acțiunile respectării și promovării principiilor democratice și de bună guvernare; solicită Comisiei să continue să includă clauza privind democrația și drepturile omului în toate acordurile sale comerciale cu țările în curs de dezvoltare;

Marti, 16 aprilie 2013

26. îndeamnă Comisia să propună soluții concrete care să vizeze consolidarea sprijinului său pentru o integrare regională mai rapidă și mai profundă a țărilor în curs de dezvoltare, în vederea dezvoltării piețelor regionale și a creării unor lanțuri de valori regionale; în acest scop, invită Comisia să promoveze integrarea regională în cadrul acordurilor sale comerciale bilaterale și regionale; solicită Comisiei să analizeze posibilitatea de a simplifica și armoniza regulile de origine, precum și mijloacele care să ușureze utilizarea lor de către micii exportatori; solicită Comisiei să își consolideze parteneriatele cu instituțiile regionale existente, în special cu Banca Africană de Dezvoltare; reamintește rolul crucial jucat de sectorul privat local în ceea ce privește integrarea comercială și dezvoltarea economică;

27. salută reforma regulilor de origine și intrarea în vigoare a sistemului revizuit de preferințe generalizate (SPG); speră ca Comisia să prezinte un raport referitor la consecințele schimbării regimului asupra țărilor beneficiare, în special consecințele retragerii preferințelor pentru țările în cauză, conform dispozițiilor articolului 40 din noul regulament;

28. ia act de aplicarea provizorie a unui prim acord de parteneriat economic (APE) cu un grup de țări din Africa; încurajează Comisia să ia notă de progresele insuficiente înregistrate până în prezent în ceea ce privește încheierea altor acorduri de parteneriat economic care să țină seama de deplin de interesele în materie de dezvoltare ale țărilor în curs de dezvoltare; invită Comisia să profite de această dinamică pentru a relansa negocierile în curs pentru încheierea acordurilor de parteneriat economic (APE) între UE și țările în curs de dezvoltare interesate, în scopul de a integra treptat piețele acestora din urmă în cadrul comercial multianual; reamintește importanța instituirii unui cadru juridic și comercial stabil și echitabil pentru a promova investițiile UE în țările ACP, astfel încât acestea să fie benefice pentru ambele părți; invită Comisia să țină seama de recomandările Parlamentului referitoare la erodarea preferințelor, la flexibilitate și la posibilitățile de eliminare progresivă a tarifelor, precum și să acorde o atenție specială punerii în aplicare a APE;

29. estimează că Uniunea a dezvoltat instrumente eficace în materie de ajutor pentru dezvoltare prin comerț și investiții, inclusiv SPG și APE, cu condiția ca dispozițiile și criteriile lor de aplicare să nu dea naștere unor discriminări sau limitări care să îi afecteze pe potențialii beneficiari; îndeamnă, totuși, Comisia să integreze ansamblul instrumentelor existente într-o strategie globală autentică, care să cuprindă, de asemenea, măsuri de asistență tehnică pentru comerț, de consolidare a capacităților și de adaptare la comerț; inclusiv în materie de standardizare; consideră că Serviciul European de Acțiune Externă și Comisia ar trebui să dezvolte sinergii pentru a consolida și mai mult diplomația comercială a Uniunii la nivel mondial;

30. încurajează Comisia să includă capitolele privind comerțul și dezvoltarea durabilă în acordurile comerciale bilaterale, cu norme obligatorii în domeniul mediului și al muncii și clauze privind RSI; în plus, consideră că Comisia ar trebui să coopereze în mod voluntar pentru a ajuta țările în curs de dezvoltare și țările cel mai puțin dezvoltate să respecte aceste standarde; consideră că o implicare puternică a societății civile în monitorizarea aplicării acestor capitole sporește gradul de conștientizare și de acceptare a standardelor sociale și de mediu;

31. recomandă Comisiei să negocieze includerea unor dispoziții obligatorii și executorii privind drepturile omului, în plus față de dispozițiile sociale și de mediu, în toate acordurile comerciale viitoare, cu scopul de a crește eficacitatea și credibilitatea politicii de condiționalitate a UE;

32. îndeamnă UE să conceapă acordurile sale comerciale astfel încât să promoveze comportamentul responsabil al investitorilor și respectarea celor mai bune practici internaționale privind răspunderea socială a întreprinderilor (RSI) și buna guvernare corporativă; subliniază, în special, faptul că, în vederea realizării unei creșteri favorabile incluziunii și eficiente din perspectiva reducerii sărăciei, aceasta ar trebui urmărită în sectoarele în care sunt active persoanele sărace, ar trebui să fie în beneficiul femeilor și să le autonomizeze și ar trebui să fie asociată cu crearea de locuri de muncă, precum și cu dezvoltarea finanțării microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici;

33. invită întreprinderile stabilite în UE care au facilități de producție în țările în curs de dezvoltare să ofere un exemplu prin respectarea obligațiilor care le revin în ceea ce privește drepturile omului și libertățile fundamentale, standardele sociale și de mediu, precum și standardele fundamentale și acordurile internaționale din domeniul muncii;

34. solicită corporațiilor europene cu filiale sau lanțuri de aprovizionare situate în țări în curs de dezvoltare să își îndeplinească obligațiile legale naționale și internaționale din domeniile drepturilor omului, standardelor de muncă și normelor de mediu;

35. salută faptul că o gamă largă de industrii și întreprinderi transnaționale au adoptat coduri de conduită care detaliază standardele de performanță socială și de mediu pentru lanțurile lor de aprovizionare mondiale; reamintește, cu toate acestea, că standardele diferite de contabilitate, audit și raportare ale acestor coduri îngreunează compararea lor; subliniază că o punere în aplicare mai bună a principiilor directoare ale ONU privind afacerile și drepturile omului va contribui la obiectivele UE privind aspectele specifice legate de drepturile omului și standardele fundamentale de muncă;

Marți, 16 aprilie 2013

36. subliniază că asistența UE acordată guvernelor țărilor terțe pentru punerea în aplicare a reglementărilor sociale și de mediu este un complement necesar al promovării răspunderii sociale a întreprinderilor europene din întreaga lume;
37. ia act de faptul că, în pofida punerii în aplicare a Procesului Kimberley pentru certificarea diamantelor din zonele de conflict, comerțul cu resurse naturale încă alimentează rebelii, iar în zonele miniere au loc în continuare încălcări ale drepturilor omului; subliniază, de aceea, faptul că este nevoie urgent de un sistem de diligență pentru extragerea și comercializarea pietrelor prețioase și a așa-numitelor „minereuri provenind din zonele de conflict”; consideră că o astfel de măsură ar putea contribui la soluționarea problemei prioritare a cercului vicios al resurselor și ar putea crește beneficiile obținute de țările în curs de dezvoltare din comerțul cu produsele proprii;
38. recunoaște faptul că Comisia este partener în cadrul Inițiativei privind transparența în industriile extractive (EITI); solicită Comisiei și părților care activează în industria extractivă să încurajeze în mod activ mai multe țări producătoare să se alăture acestei inițiative;
39. îndeamnă Comisia ca, atunci când încheie acorduri comerciale și de investiții, să pună în aplicare orientările elaborate de Raportorul ONU privind dreptul la hrană, care afirmă necesitatea utilizării evaluărilor de impact asupra drepturilor omului („Principii directe privind evaluările de impact al acordurilor comerciale și de investiții asupra drepturilor omului”), pentru a garanta că aceste acorduri sunt compatibile cu obligațiile asumate în temeiul instrumentelor internaționale privind drepturile omului;

o

o o

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre și Adunării Parlamentare Paritare ACP-UE.